

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про державне стратегічне планування

Цей Закон визначає правові та організаційні засади формування цілісної системи державного стратегічного планування розвитку країни, встановлює загальний порядок розроблення, затвердження і виконання документів державного стратегічного планування, а також повноваження учасників цих процесів.

РОЗДІЛ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) державне стратегічне планування — функція органів державного управління з визначення та досягнення цілей, оцінки альтернативних моделей та напрямів розвитку, обрання пріоритетів з урахуванням наявних ресурсів, розроблення та виконання взаємозв'язаних завдань і заходів розвитку, орієнтоване на досягнення результатів, оцінки ефективності та аналізу причин відхилення результатів від цілей, прийняття рішень щодо перегляду державних політик;

2) система державного стратегічного планування — комплекс взаємопов'язаних елементів, які складаються з документів, процедур і учасників державного стратегічного планування, забезпечують цілеспрямований розвиток країни, базуючись на принципах, визначених цим законом;

3) документи державного стратегічного планування — документи, розроблені і затверджені відповідно до цього Закону, як закріплюють цілі, напрями розвитку, пріоритети, завдання та заходи, що є результатом консенсусу щодо обрання однієї з можливих альтернатив і основою для бюджетного планування;

4) політичні документи — документи, в яких задекларовано цілі і зобов'язання, що беруть на себе політики, яким громадяни України надали

мандат на прийняття рішень в інтересах суспільства та країни; висловлено певний світогляд або політичну платформу партій або їх об'єднань;

5) державне прогнозування — процедура державного стратегічного планування, що реалізується на основі моделювання з метою отримання кількісної оцінки альтернативних напрямів розвитку та прийняття обґрунтованих управлінських рішень органами державної та місцевої влади в процесі цілепокладання, вибору напрямів та пріоритетів розвитку, прийняття рішень політики;

6) розроблення документів державного стратегічного планування — процедура державного стратегічного планування, що включає аналіз, моделювання, формування бачення та визначення цілей, напрямів, пріоритетів, завдань та заходів, ресурсного забезпечення, а також показників досягнення цілей та виконання завдань;

7) моніторинг документів державного стратегічного планування — комплекс взаємопов'язаних організаційно-управлінських процедур, які передбачають збір, систематизацію та узагальнення інформації про хід виконання завдань та заходів, визначених у документах державного стратегічного планування, для забезпечення їх належного контролю;

8) оцінка ефективності виконання документів державного стратегічного планування — організаційно-управлінська процедура, яка передбачає визначення ступеня досягнення результатів (цілей) шляхом аналізу кількісних та якісних показників, передбачених для їх досягнення, інформації щодо виконання заходів та завдань, з урахуванням витрат, виявлення чинників, що перешкоджають виконанню, та вироблення рішень щодо перегляду державних політик, цілей, показників досягнення цілей;

9) учасники державного стратегічного планування — Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, центральні органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування, Рада незалежних експертів, Рада національної безпеки і оборони України, Національна академія наук та інші головні розпорядники бюджетних коштів, які входять до системи центральних органів виконавчої влади.

Стаття 2. Принципи державного стратегічного планування

Державне стратегічне планування базується на принципах:

1) цілепокладання, який полягає у визначенні мети, цілі (цілей), напрямків, пріоритетів розвитку країни, окремих галузей (сфер), адміністративно-територіальних одиниць, суб'єктів господарювання;

2) єдності і комплексності, який полягає у застосуванні єдиних підходів до організації та порядку здійснення процесу державного стратегічного планування, формування документів державного стратегічного планування та звітності про їх виконання;

3) цілісності, який полягає в узгодженні всіх документів системи державного стратегічного планування за цілями, напрямами, пріоритетами розвитку, завданнями та заходами;

4) наукової обґрунтованості, який полягає у забезпеченні розроблення документів державного стратегічного планування на науковій основі, постійного удосконалення методології та використання світового досвіду у сфері стратегічного планування;

5) гласності та прозорості, який полягає в забезпеченні учасниками державного стратегічного планування доступу громадськості до документів державного стратегічного планування на всіх етапах їх розроблення та виконання, крім документів, що містять інформацію, яка становить державну таємницю;

6) вимірюваності, який полягає у забезпеченні оцінки досягнення цілей з використанням кількісних і (або) якісних цільових показників;

7) ефективності, який полягає в тому, що вибір засобів і методів досягнення цілей розвитку повинен забезпечувати досягнення запланованих результатів з найменшими витратами ресурсів;

8) результативності, який полягає в тому, що завдання та заходи документів державного стратегічного планування повинні бути спрямовані на досягнення визначених цілей, а оцінка досягнення цілей залежить від отриманих результатів;

9) системності, безперервності, послідовності та наступності, який полягає у тому, що цілі та пріоритети розвитку, визначені у проектах документів державного стратегічного планування, не повинні суперечити цілям та пріоритетам затверджених документів державного стратегічного планування;

10) гнучкості, який полягає у тому, що цілі, напрями, пріоритети,

завдання та заходи, а також визначені результати мають переглядатися з урахуванням оцінки їх ефективності та змін у внутрішньому та зовнішньому оточенні;

11) відповідальності, який полягає у тому, що учасники державного стратегічного планування несуть відповідальність за ефективність виконання завдань та заходів, спрямованих на досягнення цілей розвитку країни, окремих галузей (сфер), адміністративно-територіальних одиниць в межах повноважень та відповідно до законодавства України.

Стаття 3. Законодавство про державне стратегічне планування

Законодавство про державне стратегічне планування складається з Конституції України, Бюджетного кодексу України, цього та інших законів, а також прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів.

У частині державного стратегічного планування в сферах регіонального розвитку та забезпечення національної безпеки та оборони цей Закон застосовується з урахуванням законодавства України, що регулює відносини в цих сферах.

Стаття 4. Джерела фінансування розроблення документів державного стратегічного планування

Розроблення документів державного стратегічного планування фінансується у межах бюджетних коштів, передбачених у Державному бюджеті України та місцевих бюджетах для забезпечення діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, а також інших головних розпорядників бюджетних коштів відповідальних за їх розроблення.

РОЗДІЛ II

ДОКУМЕНТИ ДЕРЖАВНОГО СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ

Стаття 5. Система документів державного стратегічного планування

Документи державного стратегічного планування визначають розвиток країни на державному, регіональному рівнях та у сфері національної безпеки та оборони, та розробляються на довгостроковий (понад 7 років),

середньостроковий (3 - 7 років) та короткостроковий період (до 3 років).

1. До документів державного стратегічного планування відносяться:
 - Візія майбутнього України (30 років);
 - Стратегія розвитку України (15 років);
 - Прогноз економічного і соціального розвитку України (5 років);
 - Програма діяльності Кабінету Міністрів України (5 років);
 - План дій Кабінету Міністрів України (5 років);
 - Стратегічні плани діяльності центральних органів виконавчої влади (5 років);
 - Стратегії розвитку окремих галузей (сфер) /загальнодержавні програми (5 років);
 - Бюджетна декларація (3 роки).
2. До регіональних документів державного стратегічного планування відносяться:
 - Стратегія регіонального розвитку України (15 років);
 - Регіональні стратегії розвитку (7 років);
 - Угоди щодо регіонального розвитку (3 роки);
 - План заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку та інвестиційних проектів регіонального розвитку (7 років);
 - Програми соціально-економічного та культурного розвитку Автономної республіки Крим, областей, районів, міст, селищ, сіл, об'єднаної територіальної громади (1 рік).
3. До документів державного стратегічного планування у сфері національної безпеки та оборони відносяться:
 - Стратегія національної безпеки України (15 років);
 - Воєнна доктрина України (15 років);
 - Стратегічний оборонний бюлетень (5 років);
 - Державна програма розвитку Воєнної організації держави (5 років);
 - Завдання Збройних Сил України та інших військових формувань

(5 років);

Державна програма розвитку озброєння та військової техніки (5 років);

Державна програма реформування та розвитку оборонно-промислового комплексу (5 років).

4. Під час розроблення документів державного стратегічного планування враховуються Конституція України, послання Президента України до народу, щорічні та позачергові послання Президента України до Верховної Ради України про внутрішнє і зовнішнє становище України, засади внутрішньої та зовнішньої політики, інші політичні документи, що затверджуються, схвалюються або проголошуються Верховною Радою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України, а також міжнародні договори України.

5. Розроблення, затвердження та виконання Бюджетної декларації здійснюється згідно вимог Бюджетного кодексу України.

6. Розроблення, затвердження та виконання документів державного стратегічного планування у сфері національної безпеки та оборони, визначених у статті 5 цього Закону, здійснюється згідно вимог Закону України “Про організацію оборонного планування”.

7. Розроблення, затвердження та виконання документів державного стратегічного планування у сфері державної регіональної політики, визначених у статті 5 цього Закону, здійснюється згідно вимог Закону України “Про засади державної регіональної політики” та “Про стимулювання розвитку регіонів”.

8. Порядки розроблення, моніторингу та оцінки ефективності виконання документів державного стратегічного планування, крім визначених у абзаці 6 пункту 2 та пункті 3 статті 5 цього Закону, визначаються Кабінетом Міністрів України.

9. Документи державного стратегічного планування, що розробляються на середньо- та короткострокову перспективу, повинні відповідати положенням документів державного стратегічного планування, що розробляються на довгострокову перспективу.

Стаття 6. Візія майбутнього України

1. Візія майбутнього України – документ державного стратегічного планування, в якому з використанням наукових методів передбачення майбутнього (форсайту та інших) на підставі результатів аналізу різних альтернатив в умовах невизначеності майбутнього обґрунтовано визначається національна ідея країни та обирається логічна конструкція образу бажаного майбутнього країни.

2. Візія майбутнього України розробляється на тридцять років і переглядається один раз на п'ятнадцять років з продовженням строку на наступні п'ятнадцять років.

3. Візія майбутнього України розробляється та переглядається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку.

Для забезпечення підготовки Візії залучаються Національна академія наук, органи виконавчої влади, інституції громадянського суспільства.

Візія майбутнього України розглядається і обговорюється Національною академією наук України. За результатами обговорення приймаються відповідні рекомендації.

Візія розглядається та обговорюється під час проведення у Верховній Раді України парламентських слухань. Порядок розгляду здійснюється згідно вимог Закону України «Про Регламент Верховної Ради України».

За результатами парламентських слухань Верховна Рада приймає відповідні рекомендації.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, оприлюднює Візію майбутнього України на своєму офіційному сайті разом із рекомендаціями Національної академії наук України та Верховної Ради України.

4. У Візії майбутнього України відображаються:

національна ідея розвитку країни;

домінантні національні цінності розвитку країни із зазначенням шляхів їх дотримання;

оцінка можливих сценаріїв розвитку країни на довгострокову перспективу із визначенням ризиків та загроз, що можуть виникати на шляху реалізації національної ідеї розвитку країни;

сформований образ бажаного майбутнього країни, який дозволить реалізувати її національну ідею розвитку з дотриманням обраних національних цінностей;

інструменти здійснення суспільного діалогу на шляху до порозуміння при втіленні національної ідеї розвитку країни.

Стаття 7. Стратегія розвитку України

1. Стратегія розвитку України — документ державного стратегічного планування, в якому відповідно до обраної логічної конструкції образу бажаного майбутнього країни (візії) встановлюються стратегічні цілі, на основі аналізу альтернатив обираються напрями та моделі розвитку країни, окремих видів економічної діяльності на довгостроковий період та визначаються пріоритети на певних етапах розвитку з урахуванням наявних ресурсів.

2. Стратегія розвитку України розробляється на п'ятнадцять років і переглядається один раз на п'ять років.

3. Стратегія розвитку України розробляється та переглядається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, разом з іншими центральними органами виконавчої влади, розглядається Радою незалежних експертів, схвалюється Кабінетом Міністрів України.

4. У Стратегії розвитку України відображаються:

рівень відповідності поточного стану розвитку країни образу бажаного майбутнього країни, надається характеристика основних проблем розвитку країни, що найбільше впливають на невідповідність;

стратегічні цілі розвитку, досягнення яких дозволить подолати проблеми невідповідності, та сформулювати передумови переходу від існуючого стану до бажаного майбутнього;

характеристика обраної на основі оцінки альтернатив та технологій наукового передбачення моделі переходу від існуючого стану до бажаного майбутнього (основні її структурні характеристики та особливості/обмеження);

пріоритети на окремих етапах переходу від існуючого стану до бажаного майбутнього та показники їх досягнення.

Невід'ємними частинами Стратегії розвитку України є довгостроковий прогноз розвитку України та результати аналізу геоекономічного та геополітичного положення та конкурентних переваг України.

Стратегія розвитку України деталізується і реалізується шляхом виконання стратегій розвитку окремих галузей (сфер)/загальнодержавних програм, зазначених у Стратегії розвитку України.

Стаття 8. Прогноз економічного і соціального розвитку України

1. Прогноз економічного і соціального розвитку України — документ державного стратегічного планування, що містить визначені в процесі моделювання на базі сценарних припущень основні прогностичні макропоказники та характеристики соціально-економічного розвитку країни, окремих видів економічної діяльності у прогностичному періоді.

2. Прогноз економічного і соціального розвитку України розробляється щороку на п'ять років центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного розвитку та схвалюється Кабінетом Міністрів України.

3. Прогноз економічного і соціального розвитку України розробляється та схвалюється одночасно із Бюджетною декларацією. Між першим та другим читанням проекту закону про Державний бюджет України прогноз переглядається у частині основних прогностичних макропоказників економічного і соціального розвитку України.

4. У прогнозі економічного і соціального розвитку України відображаються:

аналіз соціально-економічного розвитку країни за минулий та поточний роки;

очікувані зміни у зовнішньоекономічній ситуації та оцінка їх впливу на економіку країни;

сценарні умови розвитку економіки;

прогностичні показники економічного і соціального розвитку України з відповідним обґрунтуванням;

основні макроекономічні баланси національної економіки (зведені національні рахунки для економіки в цілому, таблиця “витрати - випуск”, платіжний баланс);

ризиками та альтернативні сценарії економічного і соціального розвитку України.

На базі показників прогнозу економічного і соціального розвитку України розробляються Бюджетна декларація, Державний бюджет України, стратегічні плани діяльності та інші документи державного стратегічного планування.

Стаття 9. Програма діяльності Кабінету Міністрів України

1. Програма діяльності Кабінету Міністрів України – документ державного стратегічного планування, в якому відповідно до узгоджених політичних позицій і програмних завдань коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України та з урахуванням Стратегії розвитку України встановлюються цілі та завдання Кабінету Міністрів України з розвитку країни.

2. Програма діяльності Кабінету Міністрів України розробляється на 5 років, затверджується Кабінетом Міністрів України та схвалюється Верховною Радою України у порядку згідно вимог Закону України «Про Регламент Верховної Ради України».

3. Розроблення та виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України здійснюється згідно вимог Закону України «Про Кабінет Міністрів України».

Стаття 10. План дій Кабінету Міністрів України

1. План дій Кабінету Міністрів України — документ державного стратегічного планування, в якому у відповідності до встановлених цілей та завдань Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії розвитку України визначаються завдання, заходи, показники виконання завдань, строки виконання та відповідальні виконавці.

2. План дій Кабінету Міністрів України розробляється на п'ять років і переглядається щорічно.

3. План дій Кабінету Міністрів України розробляється і переглядається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, разом з іншими центральними органами виконавчої влади та затверджується Кабінетом Міністрів України. План дій Кабінету Міністрів України розглядається і

схвалюється Кабінетом Міністрів України протягом двох місяців після схвалення Програми дій Уряду.

4. У Плані дій Кабінету Міністрів України відображаються:

проблеми, що існують на шляху досягнення визначених у Програмі діяльності Кабінету Міністрів України цілей;

завдання, заходи, показники виконання завдань, відповідальні виконавці, строки виконання.

Стаття 11. Стратегічні плани діяльності центральних органів виконавчої влади

1. Стратегічний план діяльності центрального органу виконавчої влади – документ державного стратегічного планування, у якому на середньостроковий період визначаються місія, цілі, завдання, заходи та показники виконання завдань з урахуванням наявних ресурсів і у відповідності до: Стратегії розвитку України, Програми діяльності Кабінету Міністрів України, Плану дій Кабінету Міністрів України, стратегій розвитку окремих галузей (сфер)/загальнодержавних програм, Стратегії регіонального розвитку, документів державного стратегічного планування у сфері національної безпеки та оборони, завдань і функцій державного органу.

2. Стратегічний план діяльності центрального органу виконавчої влади розробляється на п'ять років і переглядається щорічно, а за підсумками трьох років - з продовженням строку на наступні три роки.

3. Стратегічний план діяльності центрального органу виконавчої влади розробляється і переглядається центральним органом виконавчої влади та затверджується керівником цього органу.

Стратегічний план діяльності центрального органу виконавчої влади затверджується та щорічно переглядається до 1 жовтня року, що передує плановому періоду.

Стратегічний план центрального органу виконавчої влади в частині бюджетного фінансування приводиться у відповідність з показниками Державного бюджету України у місячний строк після опублікування закону про Державний бюджет України.

4. У Стратегічному плані діяльності відображаються:

місія;

аналіз ситуації /проблеми у сфері діяльності;

цілі;

завдання, показники досягнення цілей з урахуванням наявних ресурсів, в тому числі стель видатків та надання кредитів з державного бюджету.

Невід'ємною частиною стратегічного плану є річний план заходів щодо виконання визначених завдань, спрямованих на досягнення цілей, узгоджений за ресурсами, відповідальними виконавцями та строками виконання.

5. Додатки до стратегічного плану діяльності :

1) перелік стратегій розвитку окремих галузей (сфер)/загальнодержавних програм;

2) перелік державних інвестиційних проектів з визначенням їх етапів, заходів з виконання, показників очікуваних результатів та обсягів фінансування.

Стратегічний план діяльності центрального органу виконавчої влади може містити інші заходи, які мають бути спрямовані на виконання визначених актами законодавства завдань і функцій міністерства або іншого центрального органу виконавчої влади і не суперечать цілям, напрямам розвитку та завданням, визначеним у Стратегії розвитку України, Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, Плані дій Кабінету Міністрів України.

6. Затверджений стратегічний план діяльності центрального органу виконавчої влади є підставою для підготовки проекту кошторису та бюджетного запиту державного органу.

7. Положення цієї статті поширюються на Антимонопольний комітет України, Фонд державного майна України, Державний комітет телебачення і радіомовлення України, інші утворені Кабінетом Міністрів України центральні органи виконавчої влади зі спеціальним статусом, крім випадків, коли Конституцією та законами України визначені інші особливості організації та порядку їх діяльності, а також інших головних розпорядників коштів державного бюджету, які входять до системи центральних органів виконавчої влади.

Стаття 12. Стратегії розвитку окремих галузей (сфер)/загальнодержавні програми

1. Стратегія розвитку окремої галузі (сфери) — документ державного стратегічного планування, в якому на середньостроковий період визначаються стратегічні цілі, напрями розвитку окремої галузі (сфери) на основі аналізу альтернатив, пріоритети державних політик і показники досягнення цілей з урахуванням наявних ресурсів у відповідності до Стратегії розвитку України.

Загальнодержавна програма — документ державного стратегічного планування, в якому на середньостроковий період визначаються цілі, на основі порівняльного аналізу можливих варіантів розв'язання проблеми визначається комплекс взаємозв'язаних завдань і заходів, спрямованих на розв'язання проблеми, показники досягнення цілей з урахуванням наявних ресурсів у відповідності до Стратегії розвитку України, Програми діяльності Кабінету Міністрів та Плану дій Кабінету Міністрів України.

2. Стратегія розвитку окремої галузі (сфери)/загальнодержавна програма розробляється на п'ять років і переглядається щорічно.

3. Стратегія розвитку окремої галузі (сфери) розробляється і переглядається центральним органом виконавчої влади, який відповідно до визначених повноважень здійснює формування державної політики у відповідній галузі (сфері) та затверджується Кабінетом Міністрів України.

Загальнодержавна програма розробляється і переглядається центральним органом виконавчої влади, який відповідно до визначених повноважень здійснює формування державної політики у відповідній галузі (сфері), схвалюється Кабінетом Міністрів України та за його поданням затверджується Верховною Радою України.

4. У Стратегії розвитку окремої галузі (сфери)/загальнодержавній програмі відображаються:

аналіз ситуації (проблем) у розвитку окремої галузі (сфери)/ визначення проблеми, на розв'язання якої спрямована загальнодержавна програма;

стратегічні цілі розвитку окремої галузі (сфери)/ цілі загальнодержавної програми;

порівняльний аналіз альтернатив розвитку/ можливих варіантів розв'язання проблеми, обґрунтування оптимального варіанта;

пріоритети державних політик та етапи у розвитку окремої галузі (сфери) в залежності від наявних ресурсів/у загальнодержавній програмі розділ відсутній;

показники досягнення цілей;

орієнтовні обсяги та джерела фінансування, оцінка втрат/додаткових надходжень бюджету.

Невід'ємною частиною стратегії розвитку окремої галузі (сфери) /загальнодержавної програми є перелік завдань і заходів з визначенням виконавців, строків виконання (в цілому і поетапно), показників досягнення цілі, орієнтовних обсягів та джерел фінансування (з розбивкою за роками).

Стаття 13. Забезпечення публічності та прозорості документів державного стратегічного планування

Розроблення документів державного стратегічного планування здійснюється за участю громадськості у порядку затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Документи державного стратегічного планування, звіти про їх виконання оприлюднюються на офіційних сайтах учасників державного стратегічного планування з додержанням вимог Закону України “Про доступ до публічної інформації” в частині оприлюднення публічної інформації у форматі відкритих даних.

Стаття 14. Моніторинг та оцінка ефективності виконання документів державного стратегічного планування

1. Моніторинг та оцінка ефективності виконання документів державного стратегічного планування здійснюється з метою поліпшення ходу їх реалізації для забезпечення належного та своєчасного досягнення очікуваних результатів та прийняття рішень, у разі необхідності, щодо перегляду політик, цілей та показників досягнення цілей.

2. Документи державного стратегічного планування, визначені у статтях 7, 9, 10, 11 та 12 цього Закону, підлягають моніторингу та оцінці ефективності їх виконання, що здійснюється за допомогою інтегрованої наскрізної електронної системи.

4. За результатами моніторингів та оцінок ефективності виконання документів державного стратегічного планування готуються звіти, які

можуть містити рекомендації щодо їх перегляду у частині:

за результатами моніторингу:

уточнення змісту завдань, заходів;

уточнення переліку виконавців, строків виконання окремих завдань, заходів;

за результатами оцінки ефективності:

включення додаткових завдань, заходів або виключення окремих затверджених завдань, заходів, щодо яких визнано недоцільним подальше продовження робіт.

Підставою для перегляду цілей, пріоритетів та показників досягнення цілей визначених у:

Стратегії розвитку України — є суттєва зміна геополітичних та соціально-економічних умов розвитку;

Плані пріоритетних дій Кабінету Міністрів України — є зміна Програми діяльності Кабінету Міністрів України;

Стратегічному плані діяльності центрального органу виконавчої влади — є зміна Програми діяльності Кабінету Міністрів України, перегляд цілей та показників досягнення цілей, визначених у стратегіях розвитку окремих галузей (сфер)/загальнодержавних програмах, а також у випадках, пов'язаних зі зміною функціональних повноважень державного органу планування;

Стратегії розвитку окремої галузі (сфери)/загальнодержавної програми — є зміна Стратегії розвитку України;

Рішення про перегляд приймається державним органом, який затвердив відповідний документ державного стратегічного планування.

Моніторинг та оцінка ефективності виконання документів державного стратегічного планування проводяться щороку органами виконавчої влади, які їх розробляли.

Результати моніторингу та оцінки ефективності виконання документів державного стратегічного планування, визначених у статтях 7, 10 та 12, підлягають оприлюдненню до 1 квітня року, наступного за звітним, крім тих, які містять інформацію з обмеженим доступом, в установленому законом порядку.

Кабінет Міністрів України готує щорічний звіт про хід і результати виконання Програми своєї діяльності і подає його до Верховної Ради України у 45-денний строк після закінчення календарного року.

Державні органи виконавчої влади, інші головні розпорядники бюджетних коштів, які входять до системи центральних органів виконавчої влади, готують щорічні звіти про хід виконання стратегічних планів своєї діяльності до 15 березня наступного за звітним і здійснюють їх публічне представлення.

Порядки розроблення, моніторингу та оцінки ефективності виконання документів державного стратегічного планування визначаються Кабінетом Міністрів України.

У разі, якщо порядок розроблення, моніторингу та оцінки ефективності документа державного стратегічного планування визначено законами України або актами Президента України, застосовується положення такого закону України або акта Президента України.

Виконання документу державного стратегічного планування припиняється після закінчення встановленого строку. Орган влади, який був відповідальний за його розробку, складає заключний звіт про кінцеві результати його виконання та подає його державному органу, якій його затвердив, не пізніше ніж у тримісячний строк після закінчення встановленого строку його виконання.

Виконання документу державного стратегічного планування припиняється достроково в разі оголошення надзвичайної ситуації загальнодержавного значення, що унеможлиблює його виконання або втрати актуальності цілі.

Рішення про дострокове припинення виконання документу державного стратегічного планування приймає орган, якій його затвердив.

РОЗДІЛ III

РАДА НЕЗАЛЕЖНИХ ЕКСПЕРТІВ

Стаття 15. Рада незалежних експертів

1. Для підвищення якості, обґрунтованості, прозорості та покращення

суспільного сприйняття державної політики у сфері стратегічного планування, надання фахової наукової оцінки положень політичних документів, які впливають на розроблення документів стратегічного планування, визначених у статті 5 цього Закону, утворюється Рада незалежних експертів протягом шести місяців з дня набуття чинності Закону.

2. Рада незалежних експертів здійснює свою діяльність в межах повноважень визначеними цим Законом, і є незалежною в своїй діяльності.

Стаття 16. Завдання Ради незалежних експертів

Завданням Ради незалежних експертів є здійснення аналізу (експертної оцінки) можливості одночасного забезпечення стабільно низького рівня інфляції, високого рівня зайнятості, дотримання зовнішньоекономічної збалансованості та постійного економічного зростання, надання інформації щодо загроз досягненню цих цілей в процесі розгляду політичних документів та документів державного стратегічного планування, аналізу соціально-економічного розвитку України.

В рамках виконання цього завдання Рада незалежних експертів здійснює та оприлюднює окремі експертні оцінки щодо:

щорічного аналізу соціально-економічного розвитку України та загроз, які формуються для досягнення цілей, визначених в абзаці 1 цієї статті, ефективності політики уряду в контексті досягнення цих цілей та цілей, визначених у Стратегії розвитку України;

реалістичності проекту Прогнозу економічного і соціального розвитку України, а також внесення змін до нього,

відповідності цілям, визначеним у абзаці 1 цієї статті, проектів Стратегії розвитку України, а також внесення змін до неї, проекту Бюджетної декларації;

сумісності основних положень політичних документів з цілями, визначеними у абзаці 1 цієї статті та з цілями, визначеними у Стратегії розвитку України;

суттєвості змін геополітичних та соціально-економічних умов розвитку під час перегляду Стратегії розвитку України.

Рада незалежних експертів має здійснювати додаткову експертну оцінку соціально-економічного розвитку України, якщо в окремих сферах

економіки помітні тенденції, які становлять загрозу для досягнення визначених у абзаці 1 цієї статті цілей.

Рада незалежних експертів в експертній оцінці повинна розкривати суть процесів, що відбуваються в економіці, їх причинно-наслідкові зв'язки із політикою, яку реалізує уряд, досліджувати та оцінювати різноманітні зовнішні та внутрішні впливи, надавати оцінку можливості запобігання та усунення вірогідності негативного розвитку економіки, не надаючи при цьому рекомендацій щодо проведення певних заходів політики.

Стаття 17. Склад та формування Ради незалежних експертів

1. Рада незалежних експертів утворюється у складі Голови, заступника Голови та інших членів Ради незалежних експертів, які беруть участь у її роботі на громадських засадах.

До складу Ради незалежних експертів входить 7 членів, які призначаються на 5 років.

Верховна Рада України призначає одного представника Ради незалежних експертів шляхом прийняття відповідної постанови. Президент України призначає одного члена Ради незалежних експертів шляхом видання відповідного указу. Кабінет Міністрів України призначає одного члена Ради незалежних експертів шляхом видання відповідного розпорядження.

Чотири представники обираються від наукового середовища шляхом проведення відкритого інтернет голосування. Їх призначення затверджується указом Президента України. Порядок проведення відкритого інтернет голосування затверджується Кабінетом Міністрів України.

Членом Ради незалежних експертів може бути громадянин України, який постійно проживає в Україні протягом останніх 5 років, має повну вищу освіту у галузі економіки або інформатики і кібернетики, або права та ступінь кандидата/доктора у галузі економіки або інформатики і кібернетики, або права і при цьому має не менше 5 років досвіду роботи в органі законодавчої влади або на керівних посадах в інших органах державної влади та державних органах, які забезпечують проведення та реалізацію державної фінансової, економічної чи правової політики, або на керівних посадах у міжнародних економічних та фінансових організаціях, або наукової роботи за економічною чи правовою тематикою, у сфері інформатики і кібернетики та має бездоганну ділову репутацію.

Особа не може бути членом Ради незалежних експертів, якщо вона має представницький мандат або є членом Кабінету Міністрів України, або обіймає чи обіймала керівні посади у органах державної влади, якщо не минуло три роки з дня її звільнення з такої посади, або є чи була (якщо не минуло три роки) особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, або є керівником (заступником керівника) підприємства, або є керівником політичної партії чи членом керівних органів політичної партії, або є представником асоціацій виробників, організацій роботодавців, профспілкових організацій, а також знаходиться з ними в службових чи ділових стосунках.

Раду незалежних експертів очолює голова, який має одного заступника. Голову Ради незалежних експертів та його заступника обирають зі складу її членів терміном на три роки.

Після третього та четвертого років роботи вперше сформованої Ради незалежних експертів має відбутися оновлення персонального складу Ради незалежних експертів шляхом вибуття двох її членів. Послідовність вибуття визначається жеребкуванням під час останнього засідання Ради незалежних експертів третього року роботи.

Замість вибувших членів Ради незалежних експертів не пізніше ніж через два місяці призначаються нові члени тим суб`єктом, який призначив і відповідно до тієї процедури, за якою був призначений вибувчий член Ради незалежних експертів. Новий член Ради незалежних експертів призначається терміном на п`ять років. Допускається повторне призначення. Одна і та сама особа не може бути членом Ради незалежних експертів більше двох строків.

У разі, якщо протягом двох місяців не був призначений новий член Ради незалежних експертів відповідно до визначених процедур, протягом місяця Рада незалежних експертів збирається у тому складі, який є чинним, і більшістю голосує за нового кандидата, якого призначає Президент України за поданням Ради незалежних експертів.

Члени Ради незалежних експертів мають право скласти свої повноваження достроково, подавши відповідну заяву органу, який його призначив. У разі якщо один з членів Ради незалежних експертів достроково складає свої повноваження, новий член Ради незалежних експертів призначається терміном на п`ять років.

Стаття 18. Порядок роботи Ради незалежних експертів

Рада незалежних експертів діє відповідно до свого Регламенту, який затверджується на першому засіданні.

Основною формою роботи Ради незалежних експертів є засідання, які проводяться за потреби, але не менше чотирьох разів на рік.

Оголошення про скликання засідання Ради незалежних експертів оприлюднюється за два тижні до його початку на її офіційному веб-сайті.

Експертна оцінка Ради незалежних експертів приймається консенсусом. Якщо консенсусу досягти не вдається, експертна оцінка вважається прийнятою, якщо за неї проголосувало мінімум чотири члени Ради незалежних експертів. У такому разі аргументована окрема думка членів Ради незалежних експертів, які не підтримали таке рішення, обов'язково додається. Експертна оцінка Ради незалежних експертів надсилається до Верховної Ради України, Адміністрації Президента України та Кабінету Міністрів України для інформування, а також оприлюднюється на її офіційному веб-сайті. Не пізніше ніж через 8 тижнів після оприлюднення Радою незалежних експертів щорічного аналізу соціально-економічного розвитку України та загроз, які формуються для досягнення цілей, визначених в абзаці 1 статті 18 та цілей, визначених у Стратегії розвитку України, оцінки ефективності політики уряду в контексті досягнення цих цілей; експертної оцінки реалістичності проекту Прогнозу економічного і соціального розвитку України; експертної оцінки відповідності цілям, визначеним у абзаці 1 цієї статті, проектів Стратегії розвитку України, а також внесення змін до неї, проекту Бюджетної декларації, уряд оприлюднює свої висновки щодо цих експертних оцінок, в яких, зокрема, зазначається, які висновки (зміни) уряд зробив на основі відповідної експертної оцінки.

У разі потреби Рада незалежних експертів може проводити засідання за участю представників відповідних міністерств та інших центральних органів виконавчої влади. Рішення Ради незалежних експертів, прийняті на його засіданні, оформлюються протоколом, що надсилається керівникам відповідних центральних органів виконавчої влади, представники яких брали участь у його засіданні.

Рада незалежних експертів має право:

створювати робочі групи, цільові експертні команди, із залученням в установленому порядку до роботи в них посадових і службових осіб органів

державної влади, органів місцевого самоврядування, працівників підприємств, установ, інших організацій, вітчизняних та іноземних учених і фахівців;

запитувати та одержувати в установленому порядку від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, працівників підприємств, установ, інших організацій інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання покладених на Раду незалежних експертів завдань;

запрошувати на свої засідання, керівників і представників державних органів, органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань, підприємств, установ, інших організацій, експертів та залучати їх до обговорення питань.

Рада незалежних експертів у процесі виконання покладених на неї завдань взаємодіє з органами законодавчої, виконавчої та судової влади, Радою національної безпеки і оборони України, громадськими об'єднаннями.

Рада незалежних експертів використовує у роботі бланк із своїм найменуванням.

Організаційну, матеріально-технічну та інформаційну діяльність Ради незалежних експертів здійснює Державна служба статистики України.

Відшкодування витрат, пов'язаних з виконанням обов'язків членів Ради незалежних експертів, під час проведення засідань забезпечує Державна служба статистики України, в якій створюється окремий структурний підрозділ.

РОЗДІЛ IV

УЧАСНИКИ ДЕРЖАВНОГО СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ

Стаття 19. Повноваження Верховної Ради України у сфері державного стратегічного планування

Верховна Рада України:

розглядає Візію майбутнього України;

схвалює Бюджетну декларацію;

у разі необхідності приймає рішення щодо внесення змін до прийнятих нею документів стратегічного планування або про їх дострокове

припинення;

здійсненню інші повноваження у сфері державного стратегічного планування, визначених Конституцією та законами України.

Стаття 20. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері державного стратегічного планування

Кабінет Міністрів України:

забезпечує розроблення Візії майбутнього України;

схвалює Стратегію розвитку України;

схвалює Прогноз економічного і соціального розвитку України;

схвалює Бюджетну декларацію та подає її до Верховної Ради України;

затверджує план дій Кабінету Міністрів України;

затверджує стратегії розвитку галузей (сфер);

визначає порядки розроблення, моніторингу та оцінки ефективності виконання документів державного стратегічного планування, крім визначених у абзаці 6 пункту 2 та пункті 3 статті 5 цього Закону.

здійсненню інші повноваження у сфері державного стратегічного планування, визначених Конституцією та законами України.

Стаття 21. Повноваження у сфері державного стратегічного планування центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері економічного розвитку

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері економічного розвитку:

здійснює координацію діяльності органів виконавчої влади щодо розроблення та перегляду Візії майбутнього України;

здійснює координацію діяльності органів виконавчої влади щодо розроблення, виконання та перегляду Стратегії розвитку України;

разом з іншими центральними органами виконавчої влади розробляє прогноз економічного і соціального розвитку України та подає його Кабінету Міністрів України;

разом з Національною академією наук розробляє довгостроковий

прогноз розвитку України, здійснює аналіз геоекономічного положення та конкурентних переваг України;

здійснює координацію діяльності центральних органів виконавчої влади щодо розроблення, виконання та перегляду плану дій Кабінету Міністрів України;

розробляє та виконує стратегічний план своєї діяльності;

розробляє методичні рекомендації щодо здійснення державного стратегічного планування та надає методологічну допомогу органам виконавчої влади у сфері державного прогнозування;

здійснює інші повноваження у сфері державного стратегічного планування, визначені законами України.

Стаття 22. Повноваження інших центральних органів виконавчої влади

Інші центральні органи виконавчої влади:

беруть участь у розробленні документів державного стратегічного планування, передбачених Законом, у порядку визначеному Кабінетом Міністрів України;

розробляють та виконують стратегії розвитку галузей (сфер)/загальнодержавні програми;

розробляють та виконують стратегічні плани своєї діяльності;

здійснюють інші повноваження у сфері державного стратегічного планування, визначених законами України.

Стаття 23. Повноваження Національної академії наук у сфері державного стратегічного планування

Національна академія наук:

бере участь у розробленні Візії майбутнього України, розглядає та обговорює підготовлений документ та надає рекомендації;

бере участь у розробленні Стратегії розвитку України в частині підготовки довгострокового прогнозу розвитку України та аналізу геоекономічного та геополітичного положення та конкурентних переваг України;

здійснює інші повноваження у сфері державного стратегічного планування, визначених законами України.

РОЗДІЛ IV

ПЕРЕХІДНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

забезпечити протягом двох років з дня набуття чинності цього Закону розроблення Візії майбутнього України;

протягом півтора року з дня оприлюднення Візії майбутнього України затвердити Стратегію розвитку України;

протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

прийняти нормативно-правові акти, що впливають із цього Закону;

забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

протягом року з дня схвалення Стратегії розвитку України забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із положеннями Стратегії розвитку України.

4. Установити, що до оприлюднення Візії майбутнього України та затвердження Стратегії розвитку України документи системи державного стратегічного планування розробляються та схвалюються без їх врахування, крім стратегій розвитку окремих галузей (сфер).

5. До приведення актів законодавства у відповідність із цим Законом їх положення застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

6. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України “Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 25, ст. 195 із наступними змінами);

Закон України “Про державні цільові програми” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 25, ст. 195 із наступними змінами);

Закон України “Про Національну програму сприяння розвитку малого підприємництва в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 7, ст. 35 із наступними змінами).

7. Внести зміни до таких законів України:

1) У Законі України “Про Кабінет Міністрів України” (Відомості Верховної Ради, 2014 р., № 13, ст. 222 із наступними змінами):

а) пункт 4 частини першої статті 2 викласти в такій редакції:

“4) розроблення і виконання Стратегії розвитку України, Стратегії регіонального розвитку України, стратегій розвитку окремих галузей (сфер)/загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, культурного розвитку, охорони довкілля;”;

б) частину першу статті 11:

після слів “Кабінету Міністрів України” доповнити словами “розробляється на період здійснення його повноважень (п’ять років) і”;

доповнити абзацом другим такого змісту:

“План дій Кабінету Міністрів України розробляється на п’ять років відповідно до цілей та завдань Програми діяльності Кабінету Міністрів України та затверджується Кабінетом Міністрів України.”;

в) у частині першій статті 20:

у пункті 1:

абзац другий та третій викласти в такій редакції:

“забезпечує проведення державної економічної політики, здійснює прогнозування та державне регулювання національної економіки; забезпечує розроблення Візії майбутнього України; забезпечує розроблення і виконання Стратегії розвитку України, Стратегії регіонального розвитку України, стратегій розвитку окремих галузей (сфер)/загальнодержавних програм економічного та соціального розвитку та схвалення Прогнозу економічного і соціального розвитку України;

визначає порядки розроблення, моніторингу та оцінки ефективності виконання документів державного стратегічного планування ;”;

в абзаці четвертому слова “державних програм” замінити словом “стратегій”;

в абзаці восьмому слова “забезпечує розроблення і виконання програм структурної перебудови галузей національної економіки та інноваційного розвитку,” виключити;

у пункті 2:

в абзаці п'ятому слова “розроблення та виконання державних програм” замінити словами “надання державної”;

в абзаці шостому слова “розроблення та виконання відповідних державних програм,” виключити;

абзац п'ятнадцятий виключити;

в абзаці вісімнадцятому слова “, виконанням державних, регіональних і міждержавних екологічних програм” виключити;

в абзаці дев'ятнадцятому слова “, передбачених державними програмами ліквідації” замінити словами “з ліквідації”;

в абзаці першому пункту 4 слова “розробляє та затверджує державні програми в цій сфері,” виключити;

в абзаці третьому підпункту 5 слова “, розробляє та затверджує державні програми з цих питань” виключити;

2) У Законі України “Про центральні органи виконавчої влади” (Відомості Верховної Ради, 2011 р., № 38, ст.385 із наступними змінами):

а) у пункті 2 частини другої статті 8 слова “плани роботи” замінити словами “стратегічні плани діяльності”;

б) у пункті 4 частини четвертої статті 10 слова “плани роботи ” замінити словами “стратегічні плани діяльності і”;

в) у статті 18:

у частині другій:

у пункті 3 слова “плани його роботи” замінити словами “стратегічні плани його діяльності”;

у пункті 17 слова “планів їх роботи” замінити словами “стратегічних планів їх діяльності”;

у частині четвертій:

у пункті 4 слова “плани роботи” замінити словами “стратегічні плани діяльності”;

у пункті 9 слова “планів роботи” замінити словами “стратегічних планів діяльності ”.

3) У Законі України “Про засади державної регіональної політики” (Відомості Верховної Ради, 2015 р., № 13, ст. 90):

а) у частині першій статті 5 слова “Про державні цільові програми”, “Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України” замінити словами “Про державне стратегічне планування”;

б) у статті 7:

частину другу викласти в такій редакції:

“2. До документів, що визначають державну регіональну політику, належать:

1) Стратегія регіонального розвитку України;

2) регіональні стратегії розвитку;

3) плани заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку та інвестиційні

проекти регіонального розвитку;

4) Угода щодо регіонального розвитку (3 роки).”;

у частині третій слова “прогнозування і стратегічного планування,” замінити словами “стратегічного планування”;

в) статтю 8 викласти в такій редакції:

“Стаття 8. Стратегія регіонального розвитку України

1. Стратегія регіонального розвитку України розробляється на період п’ятнадцять років та затверджується Кабінетом Міністрів України.

Складовою Стратегія регіонального розвитку України є План заходів з реалізації Стратегії регіонального розвитку України.

2. Розроблення Стратегії регіонального розвитку України забезпечує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. Стратегія регіонального розвитку України визначає:

1) тенденції та основні проблеми соціально-економічного розвитку регіонів;

2) пріоритети державної регіональної політики на відповідний період;

3) стратегічні цілі і напрями регіонального розвитку та міжрегіонального співробітництва;

4) оперативні цілі, що забезпечать досягнення стратегічних цілей;

5) основні завдання, етапи та механізми їх реалізації;

б) систему моніторингу та оцінки результативності реалізації Стратегії регіонального розвитку України.

До Стратегії регіонального розвитку України додається План заходів з її реалізації.

План заходів з реалізації Стратегії регіонального розвитку України розробляється строком на три роки та наступні чотири роки періоду дії Стратегії регіонального розвитку України та містить завдання і заходи, обсяги та джерела їх фінансування з визначенням індикаторів оцінки результативності їх виконання.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, з метою врахування у Стратегії регіонального розвитку України інтересів суб'єктів регіонального розвитку:

1) повідомляє через засоби масової інформації про початок роботи над проектом Стратегії регіонального розвитку України та визначає для суб'єктів регіонального розвитку термін і форму подання пропозицій;

2) проводить (за необхідності) консультації з суб'єктами регіонального розвитку для узгодження позицій;

3) оприлюднює звіт про результати розгляду пропозицій суб'єктів регіонального розвитку до проекту Стратегії регіонального розвитку України.

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, здійснює моніторинг реалізації Стратегії регіонального розвитку України та через три роки після початку її реалізації подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо перегляду (за необхідності) її завдань та заходів, продовження періоду дії.

6. Після закінчення періоду дії Стратегії регіонального розвитку України центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, готує підсумковий звіт про її виконання.”;

г) статтю 9 виключити;

г) у статті 10:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Регіональні стратегії розвитку розробляються на сім років в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.”;

абзац перший частини четвертої викласти в такій редакції:

“Регіональні стратегії розвитку мають відповідати положенням

Стратегії регіонального розвитку України та визначати.”;

частину сьому викласти в такій редакції:

“7. Реалізація регіональних стратегій розвитку здійснюється шляхом розроблення та виконання планів заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку, які конкретизуються у програмах соціально-економічного та культурного розвитку Автономної республіки Крим, областей, районів, міст, селищ, сіл, об’єднаної територіальної громади.”;

д) статтю 11 викласти в такій редакції:

“Стаття 11. План заходів з реалізації регіональної стратегії розвитку та інвестиційні проекти регіонального розвитку

1. Розроблення планів заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку та інвестиційних проектів регіонального розвитку здійснюють Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації на виконання регіональних стратегій розвитку у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Плани заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку та інвестиційні проекти регіонального розвитку розробляються строком на три роки та наступні чотири роки періоду дії регіональних стратегій розвитку.”;

2. Плани заходів з реалізації регіональних стратегій розвитку та інвестиційні проекти регіонального розвитку затверджуються відповідно Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами.

3. План заходів з реалізації регіональної стратегії розвитку та інвестиційні проекти регіонального розвитку передбачають заходи, обсяги і джерела фінансування з визначенням індикаторів результативності їх виконання.”;

е) у частині першій статті 12:

пункт 1 виключити;

пункти 2 – 6 викласти в такій редакції:

“2) затвердження Стратегії регіонального розвитку України;

3) розроблення та укладення в установленому порядку угод щодо регіонального розвитку строком на три роки;

4) визначення порядку підготовки, оцінки та відбору інвестиційних проектів, що можуть реалізовуватися за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку, та порядку використання зазначених коштів;

5) затвердження переліку інвестиційних проектів регіонального розвитку, реалізація яких здійснюється за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку;

б) визначення порядку розроблення і погодження Стратегії регіонального розвитку України, а також регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації;”;

є) у статті 13:

у частині першій:

пункт 4 викласти в такій редакції:

“4) розроблення спільно з іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, всеукраїнськими асоціаціями органів місцевого самоврядування Стратегії регіонального розвитку України;”

пункт 5 виключити;

пункт 9 викласти в такій редакції:

”9) проведення моніторингу та оцінки результативності реалізації Стратегії регіонального розвитку України, інших програм і проектів регіонального розвитку, підготовка та подання відповідних звітів Кабінету Міністрів України;”;

пункт 1 частини другої викласти в такій редакції:

“1) реалізація спільно з іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади Стратегії регіонального розвитку України;”;

ж) пункт 4 частини першої статті 14 викласти в такій редакції:

“4) погодження проекту Стратегії регіонального розвитку України;”;

з) у частині першій статті 15:

пункт 2 викласти в такій редакції:

“2) погодження проекту Стратегії регіонального розвитку України;”;

пункті 4 слова “програм і” замінити словами “інвестиційних”;

пункт 7 викласти в такій редакції:

“7) внесення за рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських рад змін до регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації, за умови, що такі зміни не суперечать положенням Стратегії регіонального розвитку України”;

и) у статті 16:

у частині першій пункти 1 – 2 викласти в такій редакції:

“1) проекту Стратегії регіонального розвитку України;

2) регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації, а також інвестиційних проектів регіонального розвитку.”;

частину другу викласти в такій редакції:

“2. Територіальні громади, міські, селищні, сільські ради можуть розробляти та затверджувати з урахуванням Стратегії регіонального розвитку України відповідно стратегії розвитку територіальних громад, міст, селищ та сіл.”;

і) частину другу статті 17 викласти в такій редакції:

“2. Узгодження діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо реалізації Стратегії регіонального розвитку України та регіональних стратегій розвитку здійснюється шляхом укладання угод, у порядку визначеному Кабінетом Міністрів України.”;

ї) у частині другій статті 20:

пункт 4 викласти в такій редакції:

“4) план заходів з реалізації регіональної стратегії розвитку та інвестиційні проекти регіонального розвитку, що реалізуються за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку;”;

пункт 6 виключити;

й) у частині другій статті 22:

пункти 1, 2 викласти в такій редакції:

“1) відповідності Стратегії регіонального розвитку України, відповідній регіональній стратегії розвитку та планам заходів з їх реалізації;

2) конкурсного відбору інвестиційних проектів регіонального розвитку;”

пункт 5 викласти в такій редакції:

“5) адекватної фінансової та іншої участі органів місцевого самоврядування, на території юрисдикції чи в інтересах яких реалізуються відповідні заходи з реалізації регіональної стратегії розвитку та інвестиційних проектів регіонального розвитку;”;

к) частини 3 – 6 статті 23 викласти в такій редакції:

“3. Моніторинг реалізації Стратегії регіонального розвитку України

проводиться шляхом збирання та аналізу показників, що характеризують стан реалізації Стратегії регіонального розвитку України, на основі офіційних статистичних даних та інформації центральних органів виконавчої влади.

4. Оцінка результативності Стратегії регіонального розвитку України проводиться шляхом періодичного відстеження, вимірювання і порівняння фактичних результатів з індикаторами досягнення цілей та пріоритетів, визначених Стратегією регіонального розвитку України.

5. Моніторинг та оцінка результативності реалізації Стратегії регіонального розвитку України проводяться щороку центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, із залученням громадських об'єднань та наукових установ.

Порядок проведення моніторингу та оцінки результативності реалізації Стратегії регіонального розвитку України визначається Кабінетом Міністрів України.

6. Моніторинг та оцінка результативності реалізації регіональних стратегій розвитку і заходів з реалізації регіональної стратегії розвитку та інвестиційних проектів регіонального розвитку проводяться щороку відповідно Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

Результати моніторингу та оцінки результативності підлягають оприлюдненню та враховуються у звітах про виконання щорічних програм соціально-економічного та культурного розвитку Автономної республіки Крим, областей, районів, міст, селищ, сіл, об'єднаної територіальної громади.”.

Президент України

П.ПОРОШЕНКО